

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: P-289/2026-47

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Dragi Parag kao sucu pojedincu u parničnom predmetu u tužitelja Bojana Babureka iz Miličana 18, zastupanog po punomoćniku Dejanu Kuhariću, odvjetniku iz Koprivnice protiv tuženika Raiffeisenbank Austrija d.d. Zagreb, zastupane po Marku Kallay, odvjetniku iz Koprivnice, radi ništetnosti, nakon zaključene javne i glavne rasprave dana 17. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjeniku punomoćnika tuženika, na ročištu radi objave i uručenja odluke dana 23. srpnja 2026. u prisutnosti pun. tužitelja, a u odsutnosti punomoćnika tuženika, temeljem odredbe čl. 335. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – dalje u tekstu ZPP),

presudio je

I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 7. Ugovora o kreditu broj: 238-50-4265372 od 17. srpnja 2007. sklopljenog između tužiteljice Bojane Baburek, Sokolovac, Miličani 18, OIB: 50570488873 i tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535, solmniziranog po Javnom bilježniku Marini Ostović, Koprivnica, Antuna Nemčića 4a, 19. srpnja 2007. pod poslovnim brojem: OV-7696/07-1. u dijelu koji glasi „u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora za CHF, važećem na dan dospeljeća, te navedena ugovorna odredba u tome dijelu, ne proizvodi pravne učinke za ugovorne strane.

II. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB:53056966535 da isplati tužiteljici Bojani Baburek, Sokolovac, Miličani 18, OIB: 50570488873, iznos od 4.106,57 eura, sa zateznom kamatom tekućom od 31. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2007. po stopi od 15% godišnje, od 01. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, od 01. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi zatezne kamate određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog

kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do plaćanja, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, i to na:

- iznos od 2,32 EUR od 31. kolovoz 2007. pa do plaćanja,
- iznos od 2,72 EUR od 30. rujan 2007. pa do plaćanja,
- iznos od 3,44 EUR od 30. studeni 2007. pa do plaćanja,
- iznos od 1,12 EUR od 31. prosinac 2007. pa do plaćanja,
- iznos od 6,30 EUR od 31. siječanj 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 6,43 EUR od 29. veljača 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 4,97 EUR od 31. ožujak 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 13,07 EUR od 30. travanj 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 11,45 EUR od 31. svibanj 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 6,01 EUR od 30. lipanj 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 4,82 EUR od 31. srpanj 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 2,69 EUR od 31. kolovoz 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 4,82 EUR od 30. rujan 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 9,20 EUR od 31. listopad 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 23,00 EUR od 30. studeni 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 13,58 EUR od 31. prosinac 2008. pa do plaćanja,
- iznos od 21,67 EUR od 31. siječanj 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 26,72 EUR od 28. veljača 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 27,41 EUR od 31. ožujak 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 21,04 EUR od 30. travanj 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 19,45 EUR od 31. svibanj 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 19,45 EUR od 30. lipanj 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 18,12 EUR od 31. srpanj 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 18,25 EUR od 31. kolovoz 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 18,39 EUR od 30. rujan 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 16,93 EUR od 31. listopad 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 19,85 EUR od 30. studeni 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 22,37 EUR od 31. prosinac 2009. pa do plaćanja,
- iznos od 23,96 EUR od 31. siječanj 2010. pa do plaćanja,
- iznos od 25,55 EUR od 28. veljača 2010. pa do plaćanja,
- iznos od 25,69 EUR od 31. ožujak 2010. pa do plaćanja,
- iznos od 28,74 EUR od 30. travanj 2010. pa do plaćanja,
- iznos od 32,32 EUR od 31. svibanj 2010. pa do plaćanja,
- iznos od 35,24 EUR od 30. lipanj 2010. pa do plaćanja,
- iznos od 41,61 EUR od 31. srpanj 2010. pa do plaćanja,
- iznos od 43,60 EUR od 31. kolovoz 2010. pa do plaćanja,
- iznos od 49,31 EUR od 30. rujan 2010. pa do plaćanja,
- iznos od 46,52 EUR od 31. listopad 2010. pa do plaćanja,
- iznos od 51,96 EUR od 30. studeni 2010. pa do plaćanja,
- iznos od 59,00 EUR od 31. prosinac 2010. pa do plaćanja,

-iznos od 57,41 EUR od 31. siječanj 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 56,61 EUR od 28. veljača 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 58,34 EUR od 31. ožujak 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 54,75 EUR od 30. travanj 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 64,97 EUR od 31. svibanj 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 78,91 EUR od 30. lipanj 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 102,91 EUR od 31. srpanj 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 102,91 EUR od 31. kolovoz 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 78,82 EUR od 30. rujan 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 71,88 EUR od 31. listopad 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 72,28 EUR od 30. studeni 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 71,49 EUR od 31. prosinac 2011. pa do plaćanja,
-iznos od 80,11 EUR od 31. siječanj 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 80,44 EUR od 29. veljača 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 80,44 EUR od 31. ožujak 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 81,11 EUR od 30. travanj 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 81,11 EUR od 31. svibanj 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 80,11 EUR od 30. lipanj 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 80,11 EUR od 31. srpanj 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 80,11 EUR od 31. kolovoz 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 80,11 EUR od 30. rujan 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 79,98 EUR od 31. listopad 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 79,98 EUR od 30. studeni 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 79,05 EUR od 31. prosinac 2012. pa do plaćanja,
-iznos od 79,05 EUR od 31. siječanj 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 75,47 EUR od 28. veljača 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 77,46 EUR od 31. ožujak 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 77,46 EUR od 30. travanj 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 72,68 EUR od 31. svibanj 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 80,11 EUR od 30. lipanj 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 80,11 EUR od 31. srpanj 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 73,10 EUR od 31. kolovoz 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 74,01 EUR od 30. rujan 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 76,53 EUR od 31. listopad 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 76,13 EUR od 30. studeni 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 78,79 EUR od 31. prosinac 2013. pa do plaćanja,
-iznos od 78,12 EUR od 31. siječanj 2014. pa do plaćanja,
-iznos od 80,51 EUR od 28. veljača 2014. pa do plaćanja,
-iznos od 80,11 EUR od 31. ožujak 2014. pa do plaćanja,
-iznos od 49,59 EUR od 30. travanj 2014. pa do plaćanja,
-iznos od 77,46 EUR od 31. svibanj 2014. pa do plaćanja,
-iznos od 77,06 EUR od 30. lipanj 2014. pa do plaćanja,
-iznos od 79,79 EUR od 31. srpanj 2014. pa do plaćanja,
sve u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude.

III. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535 da naknadi tužiteljici Bojani Baburek, Sokolovac, Miličani 18,

OIB: 50570488873, trošak ovoga parničnog postupka u iznosu od 2.813,07 EUR, zajedno sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana objave ove presude tj. od 23. srpnja 2026., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Bojana Baburek, (dalje: tužiteljica), u tužbi navodi da je s tuženikom, sklopila Ugovor o kreditu, broj: 238-50-4265372, 17. srpnja 2007., a Ugovor o kreditu je potvrđen (solemniziran) po Javnom bilježniku Marini Ostović, Koprivnica, Antuna Nemčića 4a, 19. srpnja 2007. pod poslovnim brojem: OV-7696/07-1. Kredit je podignut u iznosu od 21.086,15 CHF po srednjem tečaju Kreditora na dan korištenja kredita, na rok od 84 mjeseca, za kupnju motornog vozila, uz valutnu klauzulu u CHF.

1.1. Tuženik je prilikom sklapanja gore navedenoga Ugovora o kreditu, koristio nerazumljive ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli, a da prije toga nije korisniku kredita, ovdje tužiteljici, pojasnio posljedice i doseg takvih odredbi po njega kao potrošača. Tuženik je u fazi pregovaranja i općenitog komuniciranja s potrošačima, pa tako i tužiteljicom, propustio istoj dati sve potrebne informacije, a na temelju kojih bi prosječno informirani potrošač, pa tako i tužiteljica, mogla razumjeti značaj i posljedice ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima i sve rizike koje takve ugovorne odredbe nose, s time da je priroda i specifičnost valute švicarski franak bila poznata bankama, pa tako i tuženiku, u trenutku pregovora i sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu.

1.2. Navodi da je potrebno istaknuti kako su banke su kao trgovci, pa tako i tuženik, bile svjesne rizika po korisnike kredita zbog ugovaranja valutne klauzule. Banke, pa tako i tuženik, su imale saznanja o izglednoj budućoj promjeni u tečaju švicarskog franka prema kuni, na štetu potrošača, a unatoč tome su potrošače poticale na sklapanje ugovora o kreditima sa valutnom klauzulom u švicarskim francima. Isto tako, banke, a i tuženik samim time, su svjesno o svemu tome propustile informirati klijente kao buduće korisnike kredita. Sve gore navedeno dovelo je do toga, da su ugovorne odredbe u predmetnom Ugovoru o kreditu, u dijelu ugovorene valutne klauzule u CHF (švicarskim francima) nepoštene i nedopuštene, a samim time i ništetne.

1.3. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-1401/2012. od 04. srpnja 2013., Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: PŽ-7129/13. od 13. lipnja 2014. i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., presudom i rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Revt- 249/14-2 od 9. travnja 2015. i presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Revt- 575/16-5 od 3. listopada 2017., pravomoćno je utvrđeno da su povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača, te da su odredbe Ugovora o

kreditu u spornom periodu, a koje se odnose na ugovorenu valutu uz koju je vezana glavnica- švicarski franak nepoštene i nedopuštene, a uslijed čega su ništetne. Vrhovni sud Republike Hrvatske donio je u konačnici presudu, poslovni broj Rev-2211/2018-11 od 03. rujna 2019., a kojom su konačno i u potpunosti razriješena sva sporna pitanja iz kolektivnog spora koji je udruga Potrošač pokrenula protiv 8 banaka koje posluju u Republici Hrvatskoj, a između ostalog i tuženika.

1.4. Tužiteljica se poziva na presudu Vrhovnog suda RH broj Rev-3142/2018-2 od 19. ožujka 2019. god.

1.5. Slijedom navedenog tužiteljica je podnijela ovu tužbu te predlaže da sud nakon provedenog postupka usvoji tužbeni zahtjev tužiteljice uz naknadu parničnih troškova.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, kao i sve navode iz tužbe na kojima tužiteljica temelji postavljene tužbeni zahtjev.

2.1. Prije upuštanja u daljnje raspravljanje povodom predmetne tužbe, tuženik ističe da je pozivanje tužiteljice na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-7129/2013, od dana 13.06.2014. godine, kao i na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl. brojem PŽ-6632/2017, od dana 14.06.2018. godine, u cijelosti promašeno.

2.2. U vezi s navedenim pod prethodnom točkom, tuženik ističe da su sporne odredbe ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u švicarskim francima (CHF) tužiteljici bile jasne, razumljive i lako uočljive, da se o svim navedenim odredbama pojedinačno pregovaralo te da iste nisu suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovale znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu tužiteljice. Štoviše, potpisom predmetnog ugovora o kreditu, i to u članku 9., tužiteljica je izjavila da je upoznata ne samo s općim aktima tuženika, nego i sa svim uvjetima kredita (dakle, uključujući i dijelove istoga koji se odnose na valutnu klauzulu u CHF. Kada se sve navedeno poveže s činjenicom da je predmetni ugovor o kreditu solemniziran, i to od strane javnog bilježnika Marne Ostović, pod brojem OU-7696/2007, koja je temeljem članaka 57., 58. i 59. Zakona o javnom bilježništvu (N.N. 78/1993, 29/1994, 162/1998, 16/2007) objasnila strankama smisao i posljedice pravnog posla te se uvjerila da njegov sadržaj odgovara pravoj volji stranaka, potpuno je razvidno da je tužiteljica u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu raspolagala svim potrebnim informacijama, u cijelosti i potpuno razumjela sadržaj i posljedice odredaba koje sada smatra spornima te na njih pristala.

2.3. Tuženik dodatno ističe i da je isti sa svoje strane poduzeo sve moguće mjere kako bi tužiteljici prilikom pregovaranja o ponudi kredita bile predočene sve relevantne informacije, pa tako i rizici povezani s valutnom klauzulom u CHF u onoj mjeri u kojoj je to tuženiku u danom trenutku bilo poznato. Na navedene okolnosti, kao i na ostale okolnosti navedene pod ovom točkom, tuženik predlaže sudu saslušati zaposlenika tuženika (direktoricu), gospođu Dijanu Prka, a koja je upoznata s načinom rada i procedurama prilikom odobravanja namjenskih kredita za kupnju automobila, a o kojem kreditu je ovdje riječ, te koja ima saznanja o konkretnom slučaju.

2.4. Sklapajući takav ugovor, tužiteljica je nedvojbeno bila dobro upoznat sa svim rizicima koji bi za nju mogli proizaći iz ugovaranja valutne klauzule u CHF, slijedom čega nema nikakve osnove da sud tužiteljici pruži zaštitu na način kako ista zahtijeva u predmetnoj pravnoj stvari.

2.5. Tuženik ovime, opreza radi, a sve ako bi sud unatoč svemu navedenom bilo iz kojeg razloga smatrao da tužiteljica ima prema tuženiku potraživanje koje je predmetom ovog postupka, temeljem članka 214. stavak 3. Zakona o obveznim odnosima (N.N. 35/2005) ističe i prigovor zastare predmetnog potraživanja.

2.6. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže sudu da odbije tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan u cijelosti te da naloži tužiteljici da tuženiku nadoknadi troškove ovog parničnog postupka od dana donošenja prvostupanjske presude pa sve do isplate.

4. Sud je nakon provedenog dokaznog postupka donio presudu posl. br. P-54/2022-34 od 30. listopada 2025. kojom je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti. Protiv navedene odluke tuženik je podnio žalbu. Županijski sud u Osijeku rješenjem posl. br. GŽ-2614/2025-2 od 28. travnja 2026. uvažio je žalbu tuženika kao osnovanu te je ukinuo presudu Općinskog suda u Koprivnici posl. br. P-54/2022-34 od 30. listopada 2025. i predmet je vraćen na ponovno suđenje prvostupanjskom sudu.

5. U ponovnom postupku sud je pročitao tužbu, saslušana je tužiteljica kao stranka u svrhu dokazivanja, izvršen je uvid o Ugovor o kreditu br. 238-50-4265372 od 17. srpnja 2007., sudska praksa, odgovor na tužbu, Ugovor o kreditu s prilogima, uvid u zadužnicu od 19.07.2007., suglasnost o zapljeni plaće d 19.srpnja 2007., zahtjev za kredit od 13.07.2007., ponuda broj 8 od 13.07.2007., opći uvjeti poslovanja tuženika sa stanovništvom važećim od 2005.-2009., podnesci stranaka., provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po Nataliji Jambrečić mag. oec., pročitana je presuda Općinskog suda u Koprivnici posl. br. P-54/2022-34 od 30. listopada 2025., rješenje Županijskog suda u Osijeku posl. br. GŽ-2614/2025-2 od 28. travnja 2026. godine.

6. Na temelju analize izvedenih dokaza, primjenom odredbi čl. 7. i čl. 8. ZPP-a, sud je presudio kao u izreci presude.

7. Tuženik je istakao prigovor mjesne nenadležnosti općinskog suda u Koprivnici. Rješenjem Općinskog suda u Koprivnici posl. br. P-54/2022-9 od 22. veljače 2024. odbijen je tuženikov prigovor mjesne nenadležnosti Općinskog suda u Koprivnici.

7.1. Rešenjem Županijskog suda u Splitu posl. br. GŽ-2140/2024-2 od 18. srpnja 2024. odbijena je žalba tuženika kao neosnovana te je potvrđeno rješenje Općinskog suda u Koprivnici posl. br. P-54/2022-9 od 22. veljače 2024. godine.

8. U ovom postupku predmet spora je zahtjev tužiteljice za djelomičnim utvrđenjem ništetnosti odredbi Ugovora o kreditu od broj 238-50-4265372, 17. srpnja 2007.,

sklopljenog između tužiteljice kao korisnice kredita i tuženika kao kreditora i to odredbi Ugovora u dijelu koja je vezana uz isplatu anuiteta za CHF.

9. Između stranaka nije sporno da su tužiteljica i tuženik zaključili Ugovor o kreditu (dalje: Ugovor) od broj 238-50-4265372, 17. srpnja 2007. (list 8-12) koji je solemniziran po javnom bilježniku Marini Ostović iz Koprivnice, od 19. srpnja 2007. pod poslovnim brojem: OV-7696/07-1, kojim je tuženik tužiteljici stavio na raspolaganje novčani iznos od 21.086,15 CHF, obračunato po srednjem tečaju Kreditora na dan korištenja kredita, (čl. 1.), te je ugovoreno (u čl. 7.) da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima i u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospeljeća. Ugovorena je kamata po kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odredbi banke o kreditiranju građana, a koja u vrijeme zaključenja ovog Ugovora iznosi 5,49 % (čl. 2). Nesporno je da je rok otplate kredita 84 mjeseci. Prvi anuitet dospijeva na naplatu u mjesecu koji slijedi iza mjeseca u kojem je kredit iskorišten, ali ne kasnije od 30. studenog 2007. godine.

10. Ovaj sud smatra da tužiteljica ima pravni interes na tužbu za utvrđenje u smislu odredbe čl. 187. ZPP-a iako je kredit otplaćen u cijelosti.

11. Između stranaka sporno je da li su u ovom konkretnom slučaju nišetne odredbe o valutnoj klauzuli kojom je iznos kredita vezan za CHF protivne pozitivnim propisima RH odnosno jesu li iste nišetne a posljedično tome ima li tužiteljica pravo na isplatu razlike visine anuiteta zbog koje je došlo do promjena tečaja u odnosu na HRK.

12. Prema odredbi čl. 322. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18-dalje ZOO) Ugovor koji je protivan Ustavu RH, prisilnim propisima ili moralu društva nišetan je osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako Zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

13. Ugovor o kreditu broj 238-50-4265372, 17. srpnja 2007., na pitanje nišetnosti primjenjuju se odredbe o Zakonu o zaštiti potrošača (NN 96/03).

14. Odredbom čl. 81. st. 2 i 3. ZPP-a, tada važećeg u sklapanju Ugovora bilo je propisano da se Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u odnosima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, posebice ako potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj.

15. Odredbom č. 96. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 97/07) uređuju pitanje nepoštenih odredbi u potrošačkim Ugovorima.

16. U čl. 97. ZPP-a (NN 79/07) određuje pojedine Ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenim.

17. Ugovore odredbe koje bi se uz ispunjenje pretpostavki iz čl. 96. ovoga Zakona, mogle smatrati nepoštenima jesu primjerice da se odredba o kojoj se nije pojedinačno

pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača u ovom konkretnom slučaju.

18. Odredbom čl. 3. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (NN 93/03), "potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovoj poslovnoj djelatnosti niti obavljanju djelatnosti slobodnog zanimanja.

19. Iskazom tužiteljice utvrđeno je da je realizirala kredit kod Raiffeisenbank Austria d.d. - tuženika za kupnju osobnog vozila u Autosalonu Šabura Toyota. Sud doznaje da tužiteljica radi u inozemstvu i da u Republiku Hrvatsku dolazi dva puta godišnje i to preko zime na dva mjeseca.

20. Uvidom u priloženi Ugovor o kreditu za kupnju osobnog vozila broj 238-50-4265372, 17. srpnja 2007. utvrđeno je da u čl. 6. Ugovora, namjena kredita bila kupnja vozila Toyota Croatia d.o.o. kredit na kupnju novih vozila Toyota.

21. Sud je zaključio da su tužiteljica, kao fizička osoba, i tuženik zaključili potrošački Ugovor, a koji je tužiteljica realizirala u svrhu kupnje osobnog vozila, za osobne potrebe, dok tuženik nije dokazao niti priložio dokaze koji bi govorili suprotno, odnosno nije dokazao da bi tužiteljica sklopila Ugovor u okviru svoje poslovne djelatnosti, odnosno da nema status potrošača.

22. Presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. potvrđena je presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. u gore navedenom dijelu.

23. Iz sadržaja presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. proizlazi da je u tužbi udruge Potrošač-Hrvatski savez udruge za zaštite potrošača protiv 8 poslovnih banaka, među kojima je i tuženik odlučeno na način kako je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača Korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak a da prije i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac u cijelosti informirao potrošača o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana pa je time postupio suprotno odredbama čl. 81., 82. i 90. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 96/03) a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama čl. 96. i 97. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 77/07, 125/07, 79/09 i 89/09) te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

24. Presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev-2221/2018-11 od 3. rujna 2019. u navedenom dijelu potvrđena je presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018.g.

25. Ovaj sud je vezan za utvrđenje sudova u sporovima povodom kolektivnih tužbi radi zaštite prava i interesa potrošača sukladno odredbi čl. 502.c. U navedenim presudama je utvrđeno da su takve odredbe potrošačkih ugovora o kreditu nepoštene sukladno čl. 87. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 96/03) iste su ništetne.

26. Sukladno odredbi čl. 138a Zakona o Zaštiti potrošača Narodne Novine 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 78/12, 56/13 odnosno odredbi (čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača Narodne novine 41/14). Predmetne presude obvezujuće su u ovom postupku u smislu utvrđenja postojanja povrede kolektivnih prava i interesa korisnika potrošačkih kredita od strane ovdje tuženika, odnosno utvrđenja korištenja ništetnih odredbi Ugovora o potrošačkim kreditima kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa u skladu s jednostranom odlukom banke odnosno obveza povrata kredita vezana uz valutnu klauzulu u CHF.

27. Tužiteljica u svome iskazu navodi da je realizirala predmetni kredit za kupnju osobnog vozila u Autokući Šabura Toyota gdje joj je ponuđeno da se realizira kredit u CHF da je to sigurno. Iz njezina iskaza proizlazi da nije bila u banci i da je u Autosalonu Šabura Toyota potpisala predmetni Ugovor iz 2007. godine. Tužiteljica je pročitala Ugovor ali sa nikim nije razgovarala o mogućem riziku vezanu za valutnu klauzulu u CHF. Što se tiče kamata navela je da joj je bilo jasno. Početne rate bile su 1.300,00 kn koje su došle preko 2.000,00 kn mjesečno. Nije imala saznanja da će se anuiteti povećavati. Nije se mogla očitovati zbog proteka vremena da li je od tuženika dobivala kakve opomene. Ne sjeća se ništa vezano za otplatni plan. Predmetni Ugovor je potvrdila kod javnog bilježnika Marine Ostović iz Koprivnice.

28. Sud nije saslušao javnog bilježnika Marinu Ostović iz Koprivnice iz razloga što pri solmizaciji Ugovora o kreditu nije mogla tužiteljici kao potrošaču objasniti parametre promjene kamatne stope ili rizika kod tečaja švicarskog franka koji nisu bili navedeni u ugovori kojeg je solemnizirala, a niti je imala takve zakonske ovlasti prema mjerodavnom zakonodavnom okviru (Odluka ustavnog suda U III-4223/2021 od 1. prosinca 2021., W).

29. Razgledavanjem Ugovora 238-50-4265372, 17. srpnja 2007., (list 8-12) godine utvrđeno je da je riječ o tipskom Ugovoru koji je unaprijed sastavljen.

30. Sud je prihvatio iskaz tužiteljice da nije primila odgovarajuće obavijesti o naravi i rizicima i posljedicama osporenih Ugovornih odredba.

31. Tuženik je propustio informirati tužiteljicu kao potrošača o važnim činjenicama kao što su opći rizici vezani za takvu valutu.

32. Ovaj sud smatra da su takve odredbe u Ugovoru u suprotnosti sa načelom savjesnosti i poštenja.

33. Nadalje, sud je utvrdio da je ugovorna odredba u valutnoj klauzuli u CHF u dijelu čl. 7. u kojem je Ugovorena valuta u CHF koja glasi "u kunske protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora za CHF, važećem na dan dospijeća" je nepoštena i da se o njoj nije pregovaralo niti se je moglo pregovarati jer je ista sastavljena unaprijed u tipskom Ugovoru. Položaj tužitelja prilikom sklapanja Ugovora o kreditu u tom smislu bio je "slabiji" a kako je tužitelj pristupio sklapanju tog pravnog posla bez potrebnog znanja o financijsko bankarskom aspektu ugovornih odredbi i u odnosu na valutnu klauzulu tuženik je za razliku od tužitelja raspolagao stručnim znanjem koje tužitelju u odnosu na valutnu klauzulu nije bilo prezentiralo te je iskoristio nestručnost tužitelja na način da je unaprijed formuliran u standardnom Ugovoru unio navedene ugovorne odredbe na koje tužitelj nije mogao utjecati.

34. Ovaj sud smatra da tuženik mora dokazati da je tuženik kao potrošač faktički mogao utjecati na sporni sadržaj odredbe Ugovora o kreditu od 238-50-4265372, 17. srpnja 2007. godine.

35. S obzirom da su odredbe Ugovora gore u člancima u čl. 1., čl. 7., Ugovora o namjenskom kreditu broj 238-50-4265372, 17. srpnja 2007. godine, u kojem je ugovorena valutna klauzula u valuti švicarski franak, sud je utvrdio njihovu ništetnost kako je presuđeno u točki I. izreke presude (čl. 269. i čl. 270. st. 1. ZOO.)

36. Utvrđenje nepoštenosti Ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli ima za cilj ponovnu uspostavu pravne i činjenične situacije u kojoj bi se potrošač nalazio da navedenih odredbi nije niti bilo. (Sud EU spojeni predmeti C-154/2015, C-307/2015, C-308/2015.)

37. Ovaj sud smatra da na odgovornost tuženika nije od utjecaja činjenica radi li se o naknadi štete ili stjecanju bez osnove s obzirom da je došlo do nastupanja štete kod tužiteljice kada je postupanjem tuženika preplaćen i naplaćen zatraženi iznos.

38. Ovaj sud smatra da kako se u ovom konkretnom slučaju radi o kreditu za kupnju motornog vozila te se presuda "Petrošač" primjenjuje i na takvu vrstu Ugovora budući da se radi o potrošačkom Ugovoru. U tom smislu odlučeno je i presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-221/2018-11 od 3. rujna 2019.

39. Prema odredbi čl. 328. ZOO-a, pravo na isticanje ništetnosti ne gasi se.

40. Provedeno je financijsko vještačenje po Nataliji Jambrečić mag. oec. stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije.

40.1. Zadatak vještaka je bio Utvrditi razliku između iznosa kunske protuvrijednosti prema tečaju CHF u odnosu na kunu koji je vrijedio na dan korištenja kredita naspram iznosa anuiteta koje je tužiteljica u kunske protuvrijednosti stvarno plaćala tuženiku tijekom otplate kredita. Utvrditi i prikazati i negativne razlike.

40.2. Vještakinja u mišljenju navodi da je u ugovorenom Ugovoru o kreditu broj 238-50-4265372 (u daljnjem tekstu Ugovor) je Raiffeisenbank Austria d.d. odobrila korisniku kredita Bojani Baburek kredit po slijedećim uvjetima: iznos kredita: 21.086,15 CHF u protuvrijednosti kuna prema srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita, redovna kamatna stopa: 5,49% godišnje, promjenjiva sukladno Odluci kreditora, način otplate: 84 mjesečna anuiteta, kredit je isplaćen 23.7.2007. godine (otplatni plan) po tečaju koji je iznosio 4,382493..

40.3. Vještakinja u zaključku navodi da zbog promjene tečaja CHF u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita više je plaćeno 4.106,57 EUR., a detaljan izračun prezentiran je u tabelama 1. i 2. Da u izračun su uključene negativne tečajne razlike (negativni brojevi u tabeli 2., kolona 7) te je prikazala specifikaciju pojedinačnih iznosa u zaključku.

41. Tužitelj pismenim podneskom od 21. kolovoza 20205. navodi da prihvatio je nalaz i mišljenje sudskog vještaka u cijelosti iz kojeg nedvojbeno proizlazi kako je tužiteljica uslijed ništetnosti Ugovornih odredbi koje se odnose na ništetnost Ugovorene valutne klauzule sve na način kako je to ugovarao tuženik preplatila utužene iznose, s toga predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti uz naknadu troškova.

42. Tuženik pismenim podneskom koji je zaprimljen kod ovoga suda dana 03. rujna 2025. godine navodi da nije suglasan sa nalazom i mišljenjem sudskog vještaka koji se odnosi na izračun preplaćenih iznosa odnosno razlike iznosa plaćenih temeljem Ugovora o kreditu te iznosa izračunatih za slučaj da se tečaj nije mijenjao te je i nadalje ostao kod svih istaknutih prigovora tijekom ovoga postupka.

43. Ovaj sud prihvaća nalaz i mišljenje sudskog vještaka jer je vještak svoj nalaz i mišljenje dao u skladu s pravilima struke te je isti izradio kako mu je određen nalogom ovoga suda.

44. Između stranaka sporno je da li postoji zastara potraživanja tužiteljice.

45. Primjenom odredbi čl. 241. ZOO, zastara se prekida podnošenjem tužbe svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv tuženika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine a vezano uz odredbe čl. 502.a do 502. h. ZPP kojim je reguliran institut podnošenja tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Zastara restitucijskog zahtjeva tužitelja bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe, a ponovno je počela teći od dana pravomoćnosti odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Odluka Trgovačkog suda u Zagrebu, u predmetu posl. br. P-1401/12 u dijelu gdje je utvrđena nepoštenost i ništetnost ugovorne odredbe o jednostranoj promjeni kamatne stope postala je pravomoćna 13. lipnja 2014. dok je u odnosu na valutnu klauzulu presuda postala pravomoćna 14. lipnja 2018. rokovi zastare počeli su ponovno teći od tih datuma.

46. Objedinjeno pravno shvaćanje Vrhovnog suda RH VSRH broj 3. od 31. siječnja 2022., poslovni broj Suv-IV-33/2022-2.

47. Ovaj sud utvrđuje da je neosnovan prigovor zastare u odnosu na potraživanje na više plaćeno zbog nišetne odredbe po valutnoj klauzuli obzirom na dan podnošenja tužbe tj. 08. veljače 2022. godine i početak roka zastare 14. lipnja 2018. jer nije prošlo 5 godina. (čl. 225 ZOO.)

48. Vraćanje se vrši po pravilima po stjecanju bez osnove, te se primjenjuje opći zastarni rok od 5 godina, sukladno odredbi čl. 225. ZOO.

49. Sukladno odredbi 323. Zakona o obveznim odnosima u slučaju nišetnosti Ugovora, svaka stranka dužna je vratiti drugoj sve što je primila. U slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO kao posljedica utvrđenja nišetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena nišetnost ugovora.

50. Zahtjev za vraćanje primljenog po osnovi nišetne odredbe je zahtjev za vraćanje stečenog bez osnove iz čl. 1111. ZOO.

51. S obzirom na sve navedeno, sud je tuženiku naložio da tužitelju vrati novčane iznose isplaćene temeljem nišetnih ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli u iznosu u iznosu od 4.106,57 EUR, zajedno sa zateznim kamatama koje teku od svake isplate pojedinog anuiteta.

52. Odluka o zateznoj kamati na dosuđene iznose teče od dospijeca svakog pojedinog iznosa utvrđenog po nalazu vještaka pa do konačne isplate sukladno odredbi čl. 1115 ZOO. Tuženik je nepošten jer je u trenutku sklapanja Ugovora morao znati da je sporna ugovorna odredba protivna prisilnim propisima budući da se radi o Ugovoru kakve tuženik uobičajeno sklapa u okviru svoje djelatnosti. (kamatna stopa određena je čl. 29. st. 2. ZOO).

53. Stranke su zatražile naknadu parničnih troškova.

54. Sud o troškovima (VPS 4.106,57 EUR) tužitelja odlučio je u smislu odredbe 154. st. 1. i 155. ZPP-a. sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 -dalje Tbr.), primjenom Tbr. 7. toč. 1., Tbr. 9. toč. 1. Tbr. 9. t. 2. i Tbr. 9. t. 3., sastav tužbe (Tbr. 7. t. 1.) u iznosu od 200,00 EUR, sastav podneska (Tbr. 8. t. 1.) od 08. travnja 2022. u iznosu od 200,00 EUR, zastupanje na raspravi (Tbr. 9. t. 1.) 22. veljače 2024. u iznosu od 200,00 EUR, zastupanje na raspravi (Tbr. 9. t. 1.) 28. listopada 2024. u iznosu od 200,00 EUR, zastupanje na raspravi (Tbr. 9. t. 1.) 14. veljače 2025. u iznosu od 200,00 EUR, zastupanje na raspravi (Tbr. 9. t. 5.) 21. ožujka 2025. u iznosu od 50,00 EUR, sastav podneska (Tbr. 8. t. 1.) od 21. kolovoza 2025. u iznosu od 200,00 EUR, zastupanje na raspravi (Tbr. 9. t. 1.) 21. listopada 2025. u iznosu od 200,00 EUR, pristup na ročište za objavu i uručenje presude (Tbr. 9. t. 3.) u iznosu od 100,00 EUR, ukupno: 1.550,00 eura, 25% PDV-a u iznosu od 387,50 EUR, ukupno 1.937,50 EUR, sudska pristojba na tužbu u iznosu od 43,76 EUR (plaćeno), trošak financijsko knjigovodstvenoga vještačenja u iznosu od 331,81 EUR, sveukupno 2.313.07 EUR, te

zastupanje na raspravi 26. svibnja 2026. (Tbr. 9.t.2.) u iznosu od 100,00 EUR, zastupanje na raspravi 17. srpnja 2026. (Tbr. 9.t.1.) u iznosu od 200,00 EUR, pristup na ročište za objavu i uručenje presude (Ttbr. 9. t. 3.) u iznosu od 100,00 EUR, ukupno 400,00 EUR, sa PDV-om u iznosu od 100,00 EUR, sveukupno 2.813,07 EUR.

55. Na dosuđeni iznos troškova od 2.813,07 EUR, tužiteljici pripada i zakonska zatezna kamata od dana presuđenja tj. od 23. srpnja 2026. pa do isplate (čl. 30. Ovršni zakon (Narodne novine 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22). i čl. 29. Zakon o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22).

56. Temeljem navedenog valjalo je presuditi kao u izreci presude.

Koprivnici, 23. srpnja 2026. godine.

Sutkinja:
Draga Parag

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:

1. Odvjetnik Dejan Kuharić iz Koprivnice
2. Odvjetnik Marko Kallay iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088b-27830**

Kontrolni broj: **0cc7e-33f12-45d76**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Draga Parag, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.